

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.95/2024/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. november 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az emberölés előkészületének büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. május 14. napján kihirdetett 3.B.63/2023/37. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott által 2024. május 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 17.900 (tizenhétezer-kilencszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére Terhelt1 vádlott köteles az állam javára.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2024. május 14. napján kihirdetett 3.B.63/2023/37. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés előkészületének büntetésében (Btk. 160. § (3) bekezdés). Ezért őt 1 év 9 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől gyakorlásától eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjel elkobzásáról, kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

[2] A törvényszék ítéletével szemben a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.4/2024/3-I. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak ítélte. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott. Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárás szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az ennek eredményeként megállapított tényállás megalapozottsága azonban a felülbírálat korlátozottsága okán nem vizsgálható. Hozzáfűzte, hogy a tényállásból a törvényszék helytálló döntést vont le a vádlott bűnösségére és nem tévedett az általa elkövetett bűncselekmény minősítését illetően sem. Rögzítette, hogy a büntetés kiszabása körében a törvényszék a súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen feltárta, azonban a terhelt személyiségzavarára történő utalás mellőzést indítványozta, mivel az a beszámítási képességét nem érintette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés tetтарыos, így annak enyhítése nem indokolt. Rámutatott továbbá arra, hogy az ítélet egyéb rendelkezéseivel is egyetért azzal, hogy az előzetes fogvatartásban töltött időt 2023. július 1-től 2024. május 14. napjáig kell beszámítani.

[4] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálja el. Ennek során az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606 § (1) bekezdése alapján hagyja helyben az ügyészi átirat szerinti kiegészítéssel, korrekcióval.

[5] A védő a fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és minősítés helytálló, azonban a kiszabott büntetés eltúlzott, mivel a törvényszék az enyhítő körülményeket nem kellő súllyal vette figyelembe.

[6] Mindezeket figyelembe véve a kiszabott szabadságvesztés enyhítésére tett indítványt.

[7] Az ítéltábla nyilvános ülésén a védő a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta, enyhítő körülményként kérte figyelembe venni azt, hogy a sértett a vádlottnak megbocsátott, a vádlott a szüleiéről és testvéreiről gondoskodik, míg az ügyész fenntartva az ügyészi átiratban foglaltakat, az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[8] A fellebbezések irányára tekintettel a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében - korlátozott felülbírálat keretében - az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését bírálta felül. A Be. 590. § (5) bekezdése szerint a felülbírálat ezzel együtt kiterjedt az elsőfokú bíróság eljárására is, melynek során a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy nem történt-e olyan, a Be. 607. § (1), a Be. 608. § (1) és a 609. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Kiterjedt a felülbírálat a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre is, amennyiben a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lenne helye, vizsgálta a bíróság a cselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését is az elsőfokú ítéletnek, továbbá a Be. 590. § (7) bekezdésnek megfelelően a másodfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem talált olyan eljárási szabálysértést, mulasztást, hiányosságot, amely a Be. 607. §, a Be. 608. §, illetve a Be. 609. § bekezdése alapján az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az előkészítő eljárás mindenben megfelelt a Be. 499-504. §-ban írt rendelkezéseknek. Az előkészítő ülésre a vádlott és védőjének idézése, az ügyész értesítése megtörtént, az idézés tartalmazta a Be. 500. § (2) bekezdésében írt figyelmeztetéseket. Az előkészítő ülésen a vádlott nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért az ügy előkészítő ülésen nem volt elintézhető. Így a bíróság a tárgyaláson a perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatta a bizonyítási eljárást, kihallgatta a vádlottat, a sértettet, az igazságügyi pszichológus szakértői véleményt, továbbá a releváns okirati bizonyítékokat is a tárgyalás anyagává tette; a feltárt bizonyítékokat a vádlott és védője megismerhette, az eljárási törvényben biztosított kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogaik nem sérültek.

[10] Miután a vádlott és védője kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezte a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint nem vizsgálhatta, határozatát e tényállásra alapította.

[11] A tényállás alapján okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

[12] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen tárta fel, az enyhítő körülmények közül a vádlott személyiségzavarát azonban az ítéltábla mellőzte, mivel az a szakértői vélemény alapján a beszámítási képességét nem érintette. Mindezek mellett azonban jelentős számú és nyomatékú enyhítő körülmény állapítható meg a vádlott vonatkozásában. Cselekménye, bár a sértett életének kioltására irányult, az azonban előkészületi szakban maradt, a vádlott a bűncselekményt megbánta, a sértett megbocsátott a vádlottnak, hozzátartozói tartásához a vádlott hozzájárul, részben beismerő vallomást tett. Ilyen bűnösségi körülmények mellett az ítéltábla is úgy ítélte meg, a törvényszék által kiszabott joghátrány megfelel az elkövetett cselekmény tárgyi súlyának és a bűnösség

fokának, megfelelően szolgálja mind a generális, mind a speciális büntetési célokat, annak súlyosítása nem indokolt; enyhítése viszont súlytalan büntetést eredményezne.

[13] Az ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező részében is törvényesek voltak azzal, hogy az ítéltábla pontosította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezéseket.

[14] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2024. május 14. napján kihirdetett 3.B.63/2023/37. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés szerint helybenhagyta.

[15] Az ítéltábla a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díja kapcsán felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és annak megfizetésére a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Győr, 2024. november 5.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k. Dr. Élő András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2024. május 14. napján kihirdetett 3.B.63/2023/37. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. november 5.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke